

A	I	G	U	J	A	
	F	O	R	T	S	

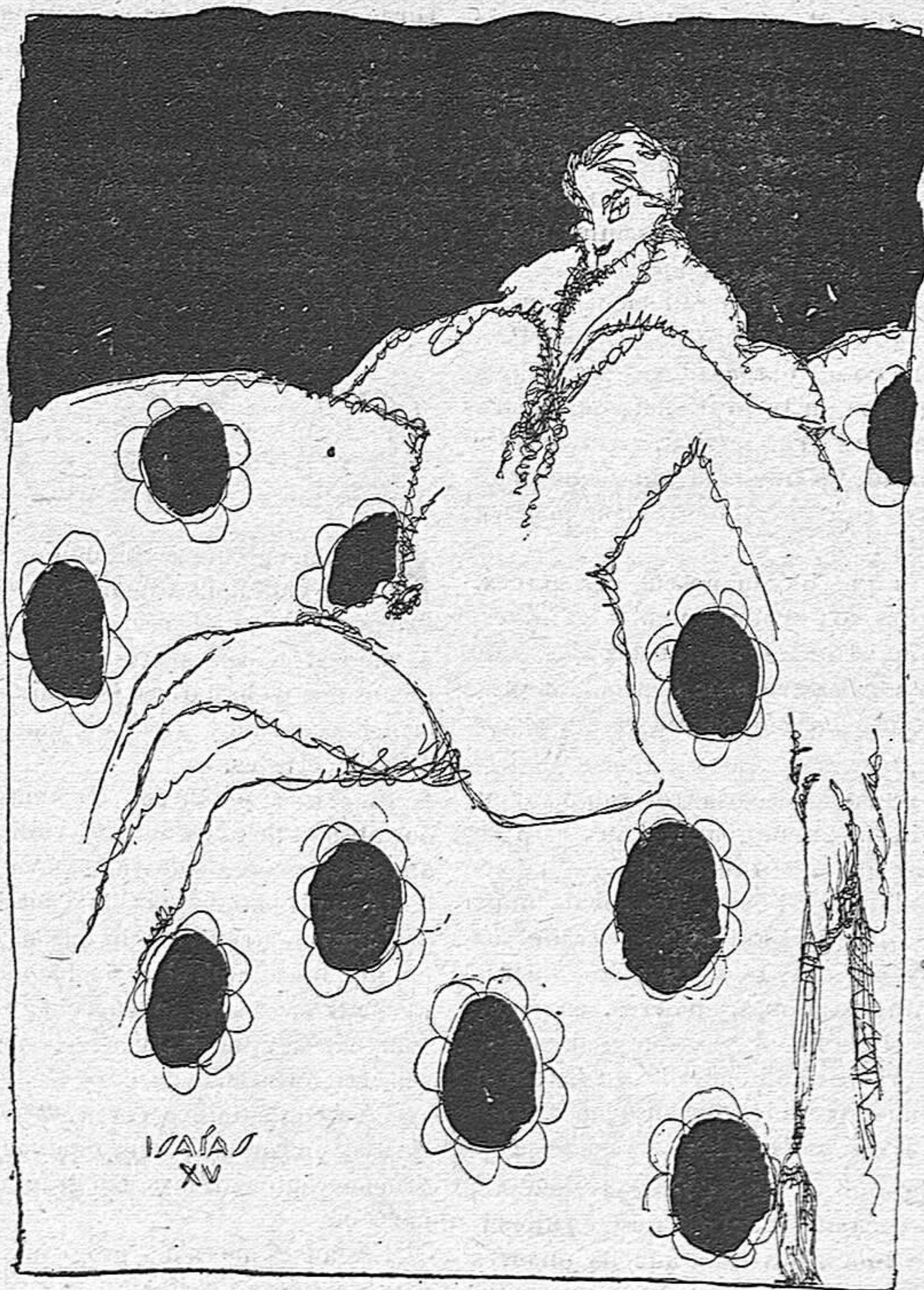
Revista d'Art i Humor

Surt cada quinze dies

10 céntims

M'ha preguntat en que se sembla la Barrientos amb en Padrosa de les bascules? . . . Ah! si . . . En que tots dos afinen!

DE LES PETITES MARAVELLES GIRONINES - - -

Les Voltes de la Rambla

el cor de tots el gironins, que no hagin dit mil vegades els rimaires i els prosistes?

Oh voltes! Girona viu en vosaltres; fisiològicament sou com una *aorta* per on circula la sang de la ciutat; idealment representeu com una concreció, com un resum de la seva vida. El que vulgui escriure la història contemporània de la ciutadania gironina, tindrà que escriure primordialment la vostra història; tindrà que passejar-se setanta vègades set vegades amunt i avall, entre la llarga corrúa de la gent deambulant, sentint els seus crits, sufrint les empentes de la gentada, escrutant als quatre indrets, al enamorat que parla a flor d'orella a l'estimada; la jovenalla que riu i que crida fort; la mirada furtiva de la donzella al passar un devot; el posat distret, indiferent de la *mamá* que cubreix les apariències; el cescle de senyores assentades al café, que sens consumir més que l'aire que respiren, mesuren a tort i a dret tot lo que passa; el bon senyor que fá'l *vermouth* tot discutint negocis; l'etern desocupat que parla de política.

Oh voltes! sou per l'esguard horriblement estrofaetes, rónegues, miserables, quasi pre-històriques. Providencialment empró com una paradoxa estranya, la vostra hermosura radica en la vostra lletgesa; encara que velles, presenteu una gran novitat, viviu sempre en una florida joventud. Es que la idealitat que's vincula en vosaltres, vos conserva íntegres com la flaire d'una capsula de sàndal.

Oh voltes! se diria que haveu nascut per etapes, que'ls vostres genitors vos produïren en fases diverses; com si el naixement de les vostres arcades, que son totes germanes per la seva procedència, tanqués algú misteri espaventós, algú secret de maternals folies.

Oh voltes! quan penso amb vosaltres, sento sovint en el fons del esperit, un encongiment i una escarripança. Es que m'apar que esteu revestides per la severa gravetat de l'esfinx de Tebas. Testimonis muts de fondes tragedies, d'esplais amorosos, de crudeltats de la vida que passa; i m'apar també que les vostres parets son com uns monstruosos sepulcres, que amaguen en les cavitats de la fosca, plors i tragedies, tendreses del cor i sospirs de neófit; mirades que's troben creant un idil·li; mans atrevides que busquen contactes suaus; llavis encesos que's baden com un desig

Oh voltes! jo veig amb pregonia tristesa com vos converteixen en un escambell del mal gust, en un museu obert als quatre vents, mostrant aquells quadres horribles de coloraines de cromo i de marcs i motlures d'un art d'execrables orígens. En canvi me sembla que experimenteu una joia molt pura, al sentir com penja de les vostres arcades, l'immensitat del parai-

Oh voltes incomparables de la meua ciutat! Qué diré jó en lloança vostra que no visqui en

gua que's burla amb audàcia de vents i tempestes; i me sembla que bondadoses acaroneu la faixa que devalla majestuosa fins arràn de les testes dels homes, amb perjudici evident dels llarguissims plomalls, de les blanques *aigrettes* de les dames.

Oh voltes! exemple de bonhomia, caritatives, afaibles; quan al istiu la gentada aborrint la vostra estretor, oblida la dolça tebior que al hivern oferiu protegint-la del aire que talla, se veu obligada a soplugar-se en vosaltres, aleshores deveu sentir una fonda ganbança; la del enamorat que torna a recomençar un idil·li, la del que anyorant-se en l'absència, veu altre vegada al ser estimat. I jo crec que quan les estrelles titillegen de nou en la serenor del cel, i de nou la gent vos abandona, deveu sentir com la maça del picapedrer, feixuga, dolorosa, vos colpeja crudel les entranyes.

Oh voltes! símbol excels de la nostra ciutadania. Girona que tendrament vos estima, vos deu haver comunicat un xic de la gloriosa immortalitat que ella ostenta; per açó sereu sempre gironines fins a les fibres més íntimes.

I an aquí está la causa de vostra glorificació banyada d'exelsa poesia quan en somnis agiteu a la recatada donzella, per la renovació de records gratíssims, pregons, inolvidables.

JHOT-FLICK.

MUSICA

El diumenge dia 25 tingué lloc a «Athenea» el recital de violi i piano a càrreg dels artistes Massiá i Garganta.

Aquest concert, pogut arribar a terme, gracies al incansable treball de la Junta de «Athenea» i fent sacrificis econòmics, sigué un éxit indiscutible per als dos concertistes.

En Massiá, ple de coneixements musicals, dominador absolut de la tècnica del violi, artista que sent i diu d'una manera colossal, ens va fer passar una vetllada que ja mai oblidarem. Tant insuperable va estar, que ens atrevim a dir que el concert que ens donà, juntament amb el de la incomparable artista senyora B naiges que poguerem gustar el decembre de 1913, han sigut els dos concerts més grandiosos que s'han oit a Girona.

En Massiá interpretá la *Chaconne* de Bach (no de Beethoven com aparagué equivocadament en els programes) amb una força tan gran, com no creiem tornar a oir.

Les altres obres del programa foren dites d'una manera sobria i perfecta.

En Garganta acompanyant-lo al piano admirablement, s'en emportà les alabances del públic (no molt nombrós per cert) allí congregat.

Una forta encaixada als artistes i dia de festivitat serà per a nosaltres, aquell en que poguem tornar a oirlos.

* * *

I que en dirém nosaltres del concert Maria Barrientos i Trio Barcelona?

En primer lloc no podem dir altra cosa que lo que tothom ha dit i lo que tothom ha pogut comprovar: que la Barrientos té una veu bonica i que sab jugarla amb una escola artística tant perfecta que ja no's pod desitjar més. Estigué brillant i cantà les obres del programa (poques, molt poques per els preus que es pagaren) amb tot el sentiment que hi calia.

Fou un éxit franc de públic i un éxit per a ella que segurament recordarà moltes vegades.

El Trio Barcelona que ja coneixiem, hem de dir la veritat, no es satisfé: interpretaren les obres sense calor ni sentiment, com aquell que fociu part secundària en el aconeximent artístic de la Barrientos.

FA SOL.

GATZARA ES-
PERANTISTA **E**LS qui tenen una bona manera de entendre les coses, son els esperantistes: es tracta de donar un adeusiau ben carinyós al Sr. Domenech, el campió de la llengua d'en Zamenhof, i, sens pensar ni en les *circumstancies*, ápat al canto

Lloc del *vermouth*, (perqué ells entenen que sense *vermouth* no hi ha gana possible) a l'hostatge social. Aplegament de *geamikoj* i amb el penó alegòric, professò pel carrer dels Ciutadans i plaça del Vi, i corrent, corrent, (son prop les dues) de cara al «Comerc».

Cap de taula: el festejat i la seva amabilíssima senyora; mossen Casanovas; l'expléndida Barbé, a qui dona la dreta, el tranquil Gruartmoner, convertit en *Cicerone* i a continuació, els demés formants de la junta. Segueixen sens ordre, pro amb molt concert: l'encisadora Bernades, amb un *pollo* al seu costat que està sencillament melós; la simpática Maymí, amb el nostre imprescindible Matuet; la moníssima Moner, aparellada amb el sempre galán Casademont; la gentil Maria amb un *cuota* que s'ha quedat semi-torrat, i la romántica Casademont, qui te al seu servei a un barrila de casa nostra. Una trentena més de *kunmanjintoj* i a la cúa, *los chicos* de la premsa.

Tothom resta *mut*, i els *potins* i aiguaforts es fan sols i a dojo.

La taula està que ni per a *Heliogábalos*. Entre

en funcions un suculentíssim *menú* que fa afluir els elásticos a més de quatre, i tot seguit, te la paraula el Xampany. Un (dels de la cúa) diu, *cable* i comencen els *toastojn*.

Lloant al senyor Domenech pels molts treballs que ha fet en pró de l'Esperanto, son totes les peroracions dels qui fan us de la gargamella. Inútil dir que cada orador và oir un ruixat de aplaudiments.

Café i *tatxa*, i tot seguit, amb la veu que ja pot suposar-se, cant de «L'Espero». Al jardí de l'Hotel, un objectiu pren la mida a tothom. Nous *potins* i cap a la Devesa a escampar la boira, com diriem.

Cap a entrada de fosc nova *kunveno* a la casa social. Es descubreix el retrat de l'homenatjat i altre vegada discursos i, de retruc, l'Himne. Eufusius comiats, amb quins hi unim els nostres ben corals, a la persona del encuadrat i a la seva senyora; desijant-els hi una bona estada a Reus. I entre la satisfacció dels presents per la molta alegria que havia regnat, es doná per acabada la gaia festa.

E.

HISTORIC **E**N un poble de pagés, el dia de la festa major, el mestre i la mestra varen organitzar, al envelat, una funció de teatre, en un escenari improvisat amb uns quants cobre-llits sobre dues carretes.

Feien «El sueño de una madre» o «El despertar de un hijo»: ja faria dos mesos que'ls nois d'estudi i les noies de costura, sabien de memoria tots els versos.

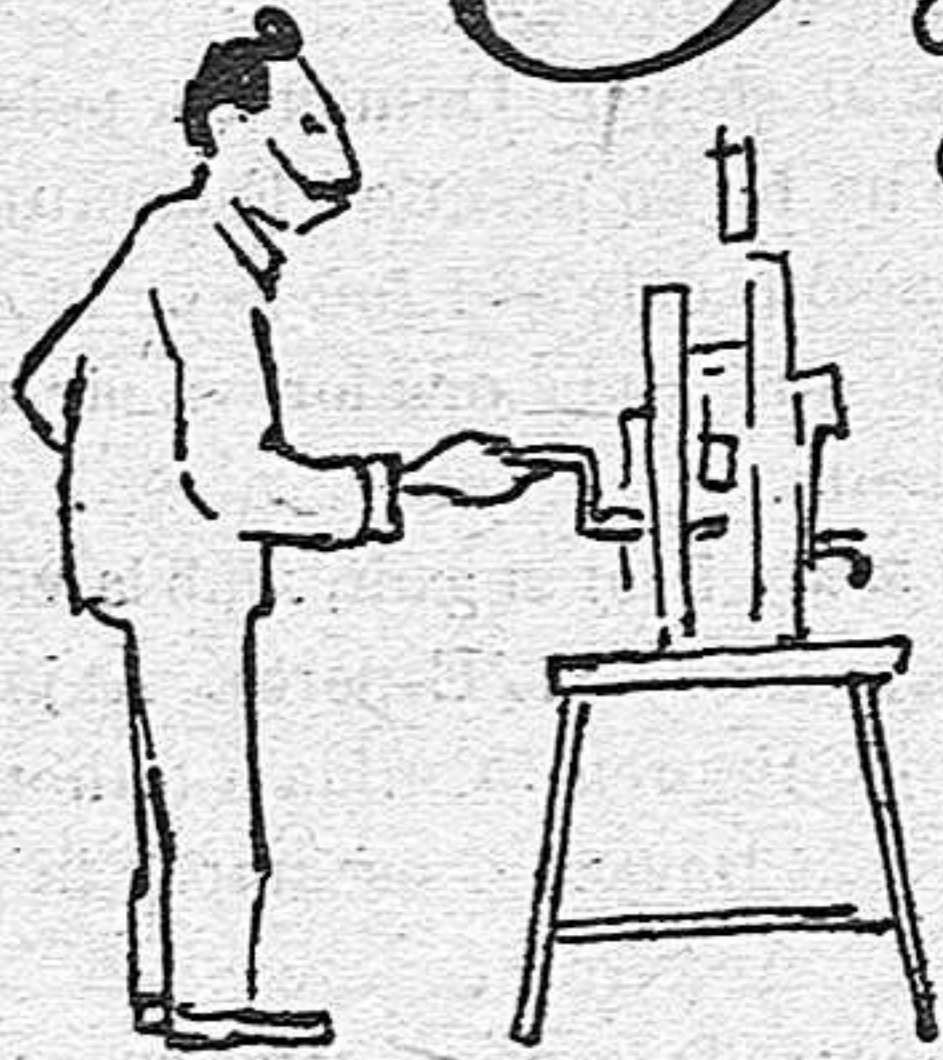
Comencen la representació: l'envelat, plé: tot hom bocabadat: la quietut es complerta: només se sent als actors i al mestre que fa d'apuntador i a uns quants convidats de les dos families principals del poble, que han vingut de vila: aquests, més amatents a riure que a escoltar amb atenció, provoquen l'indignació de la senyora mestra, qui dirigintse als senzills espectadors que te'l costat, diu fora de sí:

¡Que mal educats! aixó a Romea no passa!

X

Festival de la Premsa

Mentres la representacio de "Salambó" l'operador s'entrete totant cafe

L'Olter buscant butaques

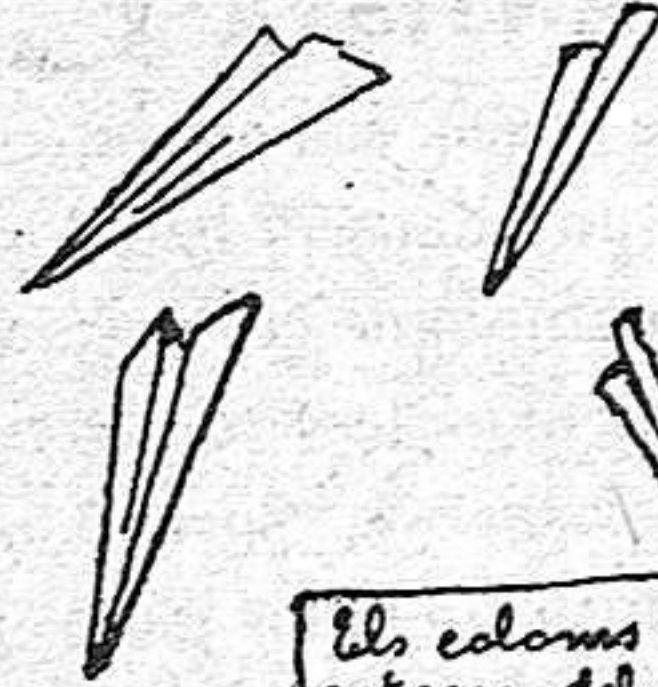
La cabina

La comedia Puella de las Mujeres mas que comedia es una tragedia, car tot un advocat se deixa esvedar

En sauchis, vestit de eral de casa bona, recitant un monolog

els coloms mensatgers dels entre-actes.

La blincadisa Adria Rodi, feu el miracle de retenir el public assentat a les butaques, fins a les 3 de la matinada.

El capita mara de la festa

MAX-

TAMBÉ HI EREM VOLIEM fer la ressenya de les dues solemnitats

FESTIVAL DE LA PREMSA qu'han tingut lloc, desde la sortida del nostre últim número, en el Teatre Principal, però el *cronista* (també nosaltres tenim *cronista*, perquè es una cosa que *muda*) s'en ha desdit. De manera qu'en lloc de ressenya, publiquem només que les notes que varem pendrer allí mateix, i que, amb ajuda de la plana d'en *Max* que publiquem, donarà idea del acte *en cuestión*.

El teatre fa goig —Sembla el Liceo (en petit) comencen amb *Salambó* i la gent s'en cança—Després, viatge de Girona a Olot (a preus reduïts)—en lloc de cabina, han fet un colomar —Entremig—*Puebla de las Mujeres*; no més ens agrada el metge, 'a *Conchu Puerto* i la mala pata d'en *Pepo Lora*; senblava un andalús del Clot!—Després en *Sanchiz* recitá dos monolecs: ja ho fa bé, però son molts sentits.—Entremig—*Adria Rodi* —El públic está cançat i nosaltres també.—Veiém molts *potins*, però precisament per massa que'is veiém, els deixém: alló ja passa de *potin*. Acaben i

qua: la festa acabava
ja gairebé clarejava.
Eren les tres.

* * *

CONCERT BARRIENTOS

DE la música *en sí* ja hi ha qui s'en cuida; nosaltres només anirém per les *circunstancies*.

Els primers que hi varen arribar, varen esser en *Grrau* i en *Samu-l*; després, nosaltres —Després, *cosa bona*: no dirém noms, perquè els hi sabria greu que la gent sabés que varen anar al galliner; *vés* que té que veurer, si era tan car! Si tothom hi era! fins en *Peret Riera* mudat com sempre! i tot se va arrugar! quina llástima!

Nosaltres prou voldriem pendrer notes per a fer *potins*, però no podém perquè tots som a dalt, menys en *Xicu* que fa el *senyó* a baix; i se donava un pisto!

En *Max* de tant aviat qu'hi va anar, no va poguer sopar, i allí, pobret! s'alimentava de vista, goitant a baix

Una veu; quina calor qu'hi farà en aquet cimbori!

I era tot un senyor propietari!

I are, fins a la *Sinfónica*: qu'encare que no s'hi estigui gaire bé, també hi tornarem al galliner.

AN en *Pere Riera*, un hom no sab pas com calificarlo: si de *dandy* o be de *muguet*.

Un *dandy* ha d'esser molt prim-mirat en el vestir i en les corbates; (Oh les corbates den *Pere!*) anar ben lluent de sabates i..... en fi diguem-ho englobat i grafic: anar com qui surt de la calaixera. Un *muguet*, además de totes aquestes condicions, ha d'esser amable i galantejador, aixó últim sobretot i lo que's en aixó no hi ha pas dupte que no te rival en *Pere*

Per aixó, perquè hem comparat lo que es un *dandy* i un *muguet* ens hem decidit a donarli el de *muguet*.

Quedem dons que en *Pere* es un *muguet* i ara no parlem nosaltres, ara parla en *Pere* i és dirigeix a unes senyorettes:

—Les anyoravem a vostès perquè la rambla sens vostès es talment un jardí sens flors.....

I al cine, també parla en *Pere*:

—Segui, segui *Carmel* ta que mentres vosté seu, jo reposo..... Res! *L'essencia del muguet!*

QUAND era *cuota*, vestia un ben tallat trajo de militar. Al *cuartel* s'el miraven amb enveja perquè la distinció i la marcialitat amb que el portava, el feien ben diferent dels altres.

Allavors, no sabem si per lo militar, era el terror de les dones. Avui anava amb una, demà amb un altre i aixis *sucesivamente*.

Pero una volta complert el servei, ja tenim l'home a l'aigua i desfets tots aquells col·loquis, aquelles mirades, aquells somriures....

Al nostre home, (es diu *August*.) li passa el temps i ha cregut que res millor que una costella i tornar al temps passat; pero aquesta vegada no mes flirtant a una *Dolorettes*, moníssima, ha pres un camí segur i que fa *dressera*.

El dia del *Benefici de la Premsa* prou ho deien aquells *gemelos*, que no's movien mai d'un mateix lloc, enfocant continuament el palco número tretze.

DEL *galliner*, en sortí una fletxa que senyorilment i amb una gran lleugeresa anava baixant cap a la platea. Al ser al primer pis, va donar un tom i redressant-se seguidament va fer via directa a un palco de la ma dreta.

Una d'aquelles blondes germanes, *totes bibelots*, de la pujada del pont de pedra, alçá la ma per a fer presonera a aquella fletxa, mentres del palco del costat, en sortia també una ma que duia la mateixa intenció d'acariciarla

Tant juntes hi anaren una i altra, que per poc es troben i l'agafen junts.

Ell, qui l'agafà, es un metje, jove, molt jove, que s'ha encarregat d'una afamada clínica del Pont Major.

I eus-aquí com d'aquella fletxa que sortí del *galliner*, en podria naixer una historieta d'amor.

I després diran que na *Madona* la casualitat no fa serveis a la Humanitat.

HE oit dir a molts pintors, que quan han de fer un retrat, tenen més facilitat en ferlo gran, quan el model

no te res de particular, que quan es un estoig de perfeccions, i en aquest últim cas em trobo jo.

Quina flor hi ha que ella sola sigui fidel representació vostra? De primer antuvi 'm semblà cosa fàcil, més al esser a l'elecció vaig trobar-me entre l'espasa i la paret

N'havia de triar una sola i amb un ram no'n tenia prou....

Quina flor hi ha que ella sola sigui fidel representació vostra? I allavors vaig oir a cau d'orella, una veu misteriosa:

«Soc Merlin que tot ho sab....»

La flor que tu cerques ha de tenir la bellesa de la camelia i l'exuberancia i perfum de la rosa, l'aristocracia del muguet i la amabilitat de la mimosa; el romanticisme del myosotis i la picardia del clavell; la finura del nard i la duració de la sempre viva.....

Mes es endevades que la busquis porque.....»

Veus aquí explicat el porque no vaig portarvos aquella flor.....

LA Pilar, l'elegantíssima Pilar i el simpàtic Venturita, son promesos oficialment. Ens en alegrém per ells i els felicitém, però ho sentím per nosaltres, perquè arribant an aquest *grau* ja fugen del nostre radi d'acció i ja no podém mentarlos més ni glosar la seva elegancia. Son coses massa series ja per a nosaltres.

Nosaltres, als enamorats, els hi parlém del viatge; però quan veiem que prenen bitllet, ja'ns despedim i els hi diem ¡feliç camí!

Es un idil·li, qu'es desenrotlla en un ambient digne de la poética Andalusia. Hi han flors, hi han reixes, hi han escales i per més comble, hi ha una mare de Deu qu'els aconcella.

Devant del pont nou de la rambla de Mossen Cinto, tirant al carreró de can Tarrés, s'hi troba en un petit altar, la Mare de Deu del Carme; unes escales a l'esquerra i desseguida la reixa que tanca a dins dues nenes gentils, boniques i rialleres.

Ell jove alt i prim que porta *lentes* está enraonant amb l'aímada abans d'entrar a treballar i las seves paraules tenen un deix romàntic al passar per aquelles reixes, on les flor son reemplaçades per les flor formoses que son aquells dos angels.

I nosaltres no havíem pas cregut mai que en una terra com Girona es trobes un recó de mon or: l'amor anava lligat amb un festeig, amb reixes i flors i mares de Deu, com si focim, tornem-ho a dir, en terres flamenques.

Que el romanticisme vostre sigui penyora d'un amor ideal, nobles amics, i que l'estimació creixi cada dia més en vostres cors!

CADA dia a la mateixa hora, sens aguantar cap casa ni cap puntal, (están sempre al mig de la plaça de San Agustí), els veureu que somniadors i acostadets parlen

i riuen com a bona parella. I parlen d'amor i fan promences i es conten dies feliços fruit d'un amor sincer..

Ella l'Enriqueta, es amable i gentil i en tan en tant acluca els ulls i sembla no vol creure les paraules dolces que pasionadament li diu el promés.

Ell, un bon amic nostre, es en Francisco, aquell jove que conreua la música i a més a més, treballa en una agencia del carrer de la Cort Reial.

Son una parella que fan *pendant* i per aixó mateix no volém que deixin de passar per les *xafarderés* planes de AIGUA-FORTS.

AIGUA-FORTS

DIARI

Día 24: Dissapte i per no perdre la costum, plou.

Día 25: La cosa está si cau o no cau. En Rafel Masó dona una conferencia a l'agrupació Normalista. Aquest home es un forçut: arquitecte, organitzador d'«Atenea», escritor, conferenciant i encara li queden forces sobreres per a atropellar a qualsevulga criatura! Anem a veurer com Mr. Louis trenca les pedres a cops de puny. Kolossal concert a «Athenea» per en Massiá i Garganta.

Día 26. Preparatiu per la festa dels Periodistes. Ja tot está venut. No queda lloc per a ningú.

Día 27: Tot s'enclou en la funció que han organitzat els *chicos* al Principal. Un éxit d'aquells que fan època, encara que no sigui de Felip V.

Día 28: Continúa la pluja i es comenta l'éxit d'aïr al Principal.

Día 29: Fa sol i plou; no fa fret ni calor. Aném al Cirq Equüestre i veiem que tothom fa equilibris, fins el Banc d'Espanya (*Bueno* no era la raó social que feia equilibris, sinó els empleats amb en Calluela al davant.)

Día 30: Arriba el diputat En *Ola* anirà al concert Barrientos, a dalt al galliner. Vaig trobar un violí que feia: deu rals, deu rals.

Día 1: Maig i amb ell sol. Visca! Concert Barrientos al Principal. Ple a vessar; éxit grandios; forasters a granel. La sortida arxisuperesplendent: vint i dos *cotxus* (informació den Callicó) de 10 a 60 H. P. Semblava una sortida del Liceu. No! no val a exagerar!

Día 2: Diumenge i sortida de berrets de palla. Hurra! Inauguració de l'exposició Monegal a «Athenea» assistint hi l'Aguntament i Diputació. *Bravo!* Els cines plens. La Maria Pla de Palafrugell triomfa del nostre jovent.

Día 3: Els estudiants de quint i sisé any fan una excursió a Sant Feliu portant de *ayos* als catedràtics Mossen Federico Dalmau i Sr. Burch

Día 4: Es comença a parlar de la Simfónica. Son noranta i el cabo. No hi faltarem.

Día 5: Res de nou.

Día 6: S. Joan *Ante-Portam-Latinam*, patró dels Notaris i dels caixistes; els de l'impresora de casa's decideixen a cel·lebrar-lo. Torna a ploure i quan els carrers son molls la gent es queda a casa. Es una costum; pero que hi farém! Fins a un altre.

OLA.

AIGUA-FORTS

LA setmana passada, varem veure a un aparador de sota les voltes de la rambla, uns mocadors de seda *aliats* o per a us dels aliats; portaven en els quatre angles els retrats d'en Poincaré, del rei d'Anglaterra del rei de Bèlgica i del czar de Rússia i entre mig d'aquests retrats, les banderes dels països afectes als aliats.

Després varem saber que l'Auguet procurador, al veure'ls, havia protestat en nom de la neutralitat i del codig penal, de que deixessin exposar-los: *jo'n protesto—deia—* i entenc an el meu modo d'opinar, que la policia deuria procedir *ipso facto* a decomisar-los; i aixó que soc *hidrofil!*

No va ser en Tuyet, com deiem nosaltres, qui va presidir la comissió dels mauristes Gironins que van anar a Madrid.

La comissió hi va anar baix la batuta den Mateu.

Ens sembla sentir-lo com diu:

Demano al Sr. arcalde, que posi un llum al carrer del Sac....

EN Miquelet, el nostre simpàtic *garçon*, ens ha deixat El dia de la seva marxa l'«American Bar» estava de dol, car perdia, per una temporada, al jove més servicial que fins ara havia tingut.

En Montaña está inconsolable, puig tem que'ls sòlids, no seràn presentats amb tanta llestesa, els líquids s'esperramaràn amb més facilitat i els acids, entraran en constant evaporació.

Amb el vot en contra d'un dibuixant, la Redacció ha acordat: desitjar un vent favorable i una bona sort a n'en Miquelet i oferir a n'en Montaña, mitja dotzena de llensols per que s'aixugui les llàgrimes.

El vot en contra es en obsequi a les *corones*.

Les rambles estan intransitables: aixó tothom ho diu una, dues, vint vegades. Els carrers son bruts sobretot la part del quart districte i la pujada de la llebre que hi ha dies que no's pod passar, no sabem si per que fan parada els animals a la plaça de St. Josep. La pastera si no surt a les 7, surt a les 8 o be a

les 9 i entenem que l'hora ha de ser a les tres o a les quatre del matí.

Per la conductora de porqueria del riu, no hi passa l'aigua corresponent.

Tot aixó ara que comencem l'estiu no pod donar un disgust?

Te la paraula el Sr. Arcalde.

Ide les fonts qu'es varen tancar, no hi hauria manera d'obrirles amb aigua d'una o altra banda.

Els veïns n'estarien mes que contents.

HA sigut objecte de censures i fortes, l'empresa del Teatre Principal, per la manera ridícula i grollera de decorar l'escenari el dia del concert Barrientos.

Al costat esquerra, uns cortinatjes *granate* amb flos del mateix to i al dret un *granate* llis i completament diferent de to. Una *aranya* amb adornos de paper al mig de l'escena i una porta de *fondo* que feia venir pell de gallina. En l'escenari ni una trista alfombra.

Aixó i la poca llum, feu que tots els forasters es creïessin estar en un teatre de Rocacorba i no en el Teatre Principal de la *immortal* Girona.

Que en prenguin nota els regidors i el públic i una altre volta en facin memoria.

SENYORS regidors: L'escola d'Arts i Oficis que ha de implantarse el primer d'Octubre, deu ser una cosa molt baladí, molt petita. Perque com s'explica que siguent ja al mes de maig encara ningú en sapiga res i resti oblidada en aquell caixó que en diuen *cajón del olvido?*

O es que els regidors ja porten la jogada feta?

ENS arriben més semblances de la Barrientos. Aquí van:

—En que se sembla la Barrientos amb un dirigible?

—En que arriba molt alt.

—I amb un torner de metall?

—En que *gorjean*.

—I amb en Pozo?

—En que l'un es molt car de veurer, i l'altra es molt car de sentir.

—I amb l'electricidad del Conde?

—En que puja i baixa tant com vol.

—I en que es diferencia de can Montaña?

—En que a can Montaña s'en diu Bar-American i e. la Bar-rientos(!).

—I amb certes noies gironines?

—En que l'una don el *s'* amb molta facilitat i a les altres els hi costa molt.

Per manca d'espai, hem hagut de retirar la secció «La noia presumida». Anirà en el número vinent.

Francisco Solá

Optica i Joieria

CASA DE CONFIANÇA

RAMBLA

Dalmáu Carles & Cia.

EDITORS

PLAÇA DE L'OLI, 1. - GIRONA

Francisco**Massot**MERCERIA
VANOSNOVITATS
OMBREL·LES

ARGENTERIA

**ELS MILLORS FANALS
D' ACETILÉ EL TRO-
VAREU A CAN****BOIX**

Carrer de les BALLESTERIES, 17

Raimonda CreuhetBerrets de totes menes
Trajos per a nins
Corbates, elastics, &

Saló de Modes

RAMBLA, 29

Casa Maresma

GUANTS I NOVITATS

ABEURADORS

Drogueria d'en
Victor Sarquella

Máquines Kodak

Máquines Kodak

Productes Kodak

Productes Kodak

Marcís Martí Crayter

PROCURADOR DELS TRIBUNALS

FIGUEROLA, 17, 2n.

**L'ANÍS MILLOR
ELS VERMOUTHS MES
GUSTOSOS SON
ELS MARCA****UNIVERSO**

Demaneu-lo a tot arreu!

**Confiteria
NEGRE**El rendez-vous de l'alta societat
gironinaREFRESCS : CAFÉ : LICORS : PASTES
RAMBLA

Perruqueria higiènica

PERE GRANÉS

Pujada del Pont de Pedra

SERVEI ESMERAT

Massatges americans

Perruqueria Dalmáu

INMILLORABLE CONFORT

SILLONS AMERICANS

CIUTADANS, 1, pral.

Cucurull--

— SASTRE

ESPECIALITAT EN
TRAJOS FORMA SASTRE
PER A SENYORA

CIUTADANS, 3

AMERICAN BARRESSOPONS - DOLSOS
REFRESCS

VINS DE MARCA

OBERT TOTA LA NIT

RAMBLA, 11

FARMACIA I
PERFUMERIA**La Creu - Roja**

PLAÇA DE L'OLI